MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2012

(SWD(2012) 130 final)

(SWD(2012) 131 final)

(Text av betydelse för EES)

(2012/C 158/04)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING . . . 6

POLITIKEN FÖR STATLIGT STÖD OCH UTSLÄPPSHANDELSDIREKTIVET . . . 6

1. SÄRSKILDA ÅTGÄRDER SOM OMFATTAS AV DESSA RIKTLINJER . . . 7

1.1. Stöd till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnader för utsläppsrätter föranledda av EU-systemet förs över på elpriserna (stöd till indirekta utsläppskostnader) . . . 7

1.2. Investeringsstöd till högeffektiva kraftverk, inbegripet kraftverk som är utrustade med teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-förberedda kraftverk) . . . 8

1.3. Stöd i samband med valfri gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen . . . 8

1.4. Stöd i samband med att undantag från EU-systemet beviljas för små anläggningar och sjukhus 9

2. TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER . . . 9

2.1. Tillämpningsområdet för dessa riktlinjer . . . 9

2.2. Definitioner . . . 9

3. FÖRENLIGA STÖDÅTGÄRDER ENLIGT ARTIKEL 107.3 I FÖRDRAGET . . . 9

3.1. Stöd till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnader för utsläppsrätter föranledda av EU-systemet förs över på elpriserna (stöd till indirekta utsläppskostnader) . . . 9

3.2. Investeringsstöd till nya högeffektiva kraftverk, inbegripet nya kraftverk som är CCS-förberedda 11

3.3. Stöd i samband med valfri gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen . . . 12

3.4. Stöd i samband med att undantag från EU-systemet beviljas för sjukhus och små anläggningar 13

3.5. Proportionalitet . . . 13

4. KUMULERING . . . 13

5. SLUTBESTÄMMELSER . . . 13

5.1. Årlig rapportering . . . 13

5.2. Öppenhet . . . 14

5.3. Övervakning . . . 14

5.4. Giltighetstid och översyn . . . 14

BILAGA I . . . 16

Definitioner . . . 16

BILAGA II 19

Sektorer och delsektorer som på förhand anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av indirekta utsläppskostnader 19

BILAGA III 21

Effektivitetsriktmärken för elförbrukning för produkter som omfattas av NACE-koderna i bilaga II 21

BILAGA IV 22

Maximala regionala koldioxidutsläppsfaktorer i olika geografiska områden (tCO_2/MWh) 22

INLEDNING

POLITIKEN FÖR STATLIGT STÖD OCH UTSLÄPPSHANDELSDIREKTIVET

1. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 ([1]) infördes ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (nedan kallat *EU-systemet*), medan direktiv 2009/29/EG ([2]) förbättrade och utvidgade EU-systemet med verkan från den 1 januari 2013. Direktiv 2003/87/EG i dess ändrade lydelse ([3]) kallas nedan *utsläppshandelsdirektivet*. Direktiv 2009/29/EG ingår i ett lagstiftningspaket med åtgärder för att bekämpa klimatförändringen och främja förnybar energi och energi med låga koldioxidutsläpp. Syftet med detta lagstiftningspaket var främst att nå unionens övergripande miljömål att minska utsläppen av växthusgaser med 20 % jämfört med 1990 och att öka den förnybara energins andel av unionens totala energikonsumtion till 20 % fram till 2020.

2. Utsläppshandelsdirektivet möjliggör följande särskilda och tillfälliga åtgärder: stöd för att kompensera för höjningar av elpriserna till följd av att kostnaderna för utsläpp av växthusgaser har tagits med på grund av EU-systemet (vanligen kallade ”indirekta utsläppskostnader”), investeringsstöd till högeffektiva kraftverk, inbegripet nya kraftverk som är utrustade med miljömässigt säker teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (nedan kallade CCS-förberedda kraftverk), möjlighet att välja kostnadsfria utsläppsrätter i vissa medlemsstater under en övergångsperiod och uteslutandet av vissa små anläggningar från EU-systemet, om en minskning av utsläppen av växthusgaser kan uppnås utanför ramen för EU-systemet till en lägre administrativ kostnad.

3. De särskilda och tillfälliga åtgärder som föreskrivits i samband med genomförandet av utsläppshandelsdirektivet omfattar statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt artikel 108 i fördraget måste medlemsstaterna anmäla statligt stöd till kommissionen och stödet får inte genomföras förrän det har godkänts av kommissionen.

4. För att garantera öppenhet och rättssäkerhet förklaras i dessa riktlinjer de kriterier för förenlighet som kommer att tillämpas på dessa stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, som förbättrats och utvidgats genom direktiv 2009/29/EG.

5. I linje med det avvägningstest som formulerades i 2005 års handlingsplan för statligt stöd ([4]) syftar kontrollen av statligt stöd i samband med genomförandet av EU-systemet främst till att säkerställa att statliga stödåtgärder leder till en större minskning av utsläppen av växthusgaser än vad som skulle uppnås utan stöd och att säkerställa att stödets positiva effekter uppväger de negativa när det gäller snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden. Statligt stöd måste vara nödvändigt för att nå miljömålet för EU-systemet (kriteriet om stödets nödvändighet) och måste vara begränsat till det minimum som krävs för att åstadkomma det miljöskydd som eftersträvas (kriteriet om stödets proportionalitet) utan att ge upphov till någon otillbörlig snedvridning av konkurrens och handel på den inre marknaden.

6. Eftersom de bestämmelser som infördes genom direktiv 2009/29/EG kommer att gälla från och med den 1 januari 2013 kan statligt stöd inte anses vara nödvändigt för att lindra någon börda orsakad av detta direktiv före det datumet. De åtgärder som omfattas av dessa riktlinjer kan följaktligen endast godkännas när det gäller kostnader som uppstått den 1 januari 2013 eller därefter, utom när det gäller stöd i samband med gratis tilldelning av utsläppsrätter för modernisering av elproduktionen (i vissa medlemsstater), som på vissa villkor kan gälla investeringar som görs från och med den 25 juni 2009 och som omfattas av den nationella investeringsplanen (nedan kallad den nationella planen).

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser (EUT L 140, 5.6.2009, s. 63).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004 (EUT L 338, 13.11.2004, s. 18). Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008 (EUT L 8, 13.1.2009, s. 3). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009 (EUT L 87, 31.3.2009, s. 109).

([4]) Handlingsplan för statligt stöd – Mindre men bättre riktat statligt stöd: en plan för reform av det statliga stödet 2005–2009, KOM(2005) 107 slutlig, 7.6.2005.

1. SÄRSKILDA ÅTGÄRDER SOM OMFATTAS AV DESSA RIKTLINJER

1.1 Stöd till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnader för utsläppsrätter föranledda av EU-systemet förs över på elpriserna (stöd till indirekta utsläppskostnader)

7. Enligt artikel 10a 6 i utsläppshandelsdirektivet kan medlemsstaterna bevilja statligt stöd till sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage på grund av kostnader som hänger samman med att utsläpp av växthusgaser förs över på elpriserna (nedan kallade indirekta utsläppskostnader) för att kompensera för dessa kostnader i enlighet med reglerna om statligt stöd. I dessa riktlinjer beskriver koldioxidläckage risken för att utsläppen av växthusgaser ökar på global nivå när företag flyttar produktion till länder utanför unionen därför att de inte kan vältra över de kostnader som orsakats av EU-systemet på sina kunder utan betydande förlust av marknadsandelar.

8. Att minska risken för koldioxidläckage främjar ett miljömål, eftersom syftet med stödet är att undvika att utsläppen av växthusgaser ökar globalt därför att produktion flyttas till länder utanför EU i avsaknad av ett bindande internationellt avtal om minskning av utsläppen av växthusgaser. Samtidigt kan stödet till indirekta utsläppskostnader göra EU-systemet mindre effektivt. Om stödet riktades fel skulle stödmottagaren befrias från indirekta utsläppskostnader, vilket försvagar incitamenten att minska utsläppen och bedriva innovation inom den berörda branschen. Detta skulle leda till att främst andra sektorer inom ekonomin fick stå för kostnaderna för att minska utsläppen. Vidare kan sådant statligt stöd leda till betydande snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden, särskilt om företag inom samma bransch behandlas olika i olika medlemsstater på grund av att budgetrestriktionerna varierar. Därför måste dessa riktlinjer eftersträva tre specifika mål: minimera risken för koldioxidläckage, bevara syftet med EU-systemet att uppnå en kostnadseffektiv utfasning av fossila bränslen och minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden.

9. Under processen med att anta direktiv 2009/29/EG gjorde kommissionen ett uttalande ([5]) där den angav de viktigaste principer den hade för avsikt att tillämpa på statligt stöd för indirekta utsläppskostnader för att otillbörlig snedvridning av konkurrensen skulle kunna undvikas.

10. Kommissionen har gjort en bedömning på unionsnivå i vilken utsträckning det är möjligt inom en viss sektor eller delsektor att föra över de indirekta utsläppskostnaderna till produktpriserna utan betydande förlust av marknadsandelar till mindre koldioxideffektiva anläggningar utanför unionen.

11. Det högsta stödbelopp som stater kan bevilja ska beräknas med en formel som tar hänsyn till anläggningens referensproduktion eller dess referensförbrukning av el enligt definitionerna i dessa riktlinjer samt koldioxidutsläppsfaktorn för el som levereras av förbränningsanläggningar i olika geografiska områden. När det gäller elleveransavtal som inte omfattar några koldioxidkostnader kommer inget statligt stöd att beviljas. Formeln garanterar att stödet är proportionellt och att det upprätthåller incitamenten till eleffektivitet och en övergång från ”grå” till ”grön” el i enlighet med skäl 27 i direktiv 2009/29/EG.

12. För att minimera snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden och bevara målet för EU-systemet att uppnå en kostnadseffektiv utfasning av fossila bränslen, får stödet inte fullt ut kompensera för kostnaderna för utsläppsrätter i elpriserna och det måste reduceras med tiden. Successivt minskande stödnivåer är avgörande vid hanteringen av statligt stöd för att stödberoende ska kunna undvikas. Dessutom upprätthåller successivt minskande stödnivåer incitamenten att på längre sikt fullt ut internalisera de externa miljöeffekterna och incitamenten att på kort sikt gå över till elproduktionsteknik med mindre koldioxidutsläpp, samtidigt som man betonar stödets tillfälliga karaktär och bidrar till en övergång till ett utsläppssnålt samhälle.

([5]) Bilaga II till bilaga 15713/1/08REV1, den 18 november 2008 (25.11) http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0610&format=XML&language=SV

1.2 **Investeringsstöd till högeffektiva kraftverk, inbegripet kraftverk som är utrustade med teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-förberedda kraftverk)**

13. Enligt kommissionens uttalande till Europeiska rådet ([6]) avseende artikel 10.3 i utsläppshandelsdirektivet om användning av inkomster från auktionering av utsläppsrätter kan kommissionen under perioden 2013–2016 använda dessa inkomster till att stödja byggandet av högeffektiva kraftverk, inbegripet kraftverk som är utrustade med teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-förberedda kraftverk). Medlemsstaterna måste dock, enligt artikel 33 i rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid ([7]), se till att operatörer av förbränningsanläggningar med en nominell elektrisk effekt på mer än 300 MW har bedömt vissa villkor, dvs. huruvida lämpliga lagringsplatser finns tillgängliga, om transporten är tekniskt och ekonomiskt genomförbar och om det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning. Om bedömningen är positiv ska en lämplig plats vid anläggningen reserveras för den utrustning som behövs för avskiljning och komprimering av koldioxid ([8]).

14. Detta stöd ska ha till syfte att förbättra miljöskyddet och leda till lägre koldioxidutsläpp jämfört med den aktuella tekniska nivån och avhjälpa ett marknadsmisslyckande genom att ha en betydande inverkan på miljöskyddet. Stödet ska vara nödvändigt, ha en stimulanseffekt och vara proportionellt. Stöd till genomförande av CCS-teknik för avskiljning och lagring av koldioxid omfattas inte av dessa riktlinjer och kommer att bedömas på grundval av andra befintliga regler om statligt stöd, särskilt riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd ([9]).

15. För att garantera stödets proportionalitet måste de maximala stödnivåerna variera beroende på hur stödet bidrar till ökat miljöskydd och minskade koldioxidutsläpp (ett mål i utsläppshandelsdirektivet) vid det nya kraftverket. Därför ska nya kraftverk som börjar genomföra hela CCS-kedjan (dvs. entreprenad- och effektiv start av avskiljning, transport och lagring av koldioxid) före 2020 belönas jämfört med nya kraftverk som bara är CCS-förberedda men inte börjar genomföra CCS-tekniken före 2020. Dessutom ska de högsta tillåtna stödnivåerna, om det är fråga om två liknande projekt för nya CCS-förberedda kraftverk, vara högre för projekt som väljs efter ett verkligen konkurrensutsatt anbudsförfarande (på grundval av klara, öppna och icke-diskriminerande kriterier) som faktiskt kommer att garantera att stödet är begränsat till ett nödvändigt minimum och främjar konkurrensen på marknaden för elproduktion. Under sådana omständigheter kan man anta att respektive anbud återspeglar alla eventuella fördelar som en ytterligare investering kan föra med sig.

1.3 **Stöd i samband med valfri gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen**

16. Enligt artikel 10 c i utsläppshandelsdirektivet får medlemsstater som uppfyller vissa villkor rörande sammankoppling av deras nationella elnät eller andelen fossila bränslen i deras elproduktion och BNP-nivån per capita jämfört med unionsgenomsnittet, tillfälligt avvika från principen om fullständig utauktionering och bevilja gratis utsläppsrätter till anläggningar för elproduktion som var i drift den 31 december 2008 eller till anläggningar för elproduktion för vilka investeringarna i en modernisering rent fysiskt inletts senast detta datum. I utbyte mot att de beviljar gratis utsläppsrätter måste medlemsstaterna lägga fram en nationell plan som redovisar de investeringar som operatörer som beviljats gratis utsläppsrätter eller andra operatörer gör i ren teknik, teknisk anpassning och modernisering av infrastrukturen och diversifiering av sin energimix och sina leveranskällor.

([6]) Tillägg till "I/A"-noten från rådets generalsekretariat till COREPER/RÅDET 8033/09 ADD 1 REV 1 av den 31 mars 2009.

([7]) Rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om ändring av rådets direktiv 85/337/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

([8]) EUT C 82, 1.4.2008, s. 1.

([9]) Se fotnot 8.

17. Denna avvikelse från principen om fullständig utauktionering genom tilldelning av gratis utsläppsrätter omfattar statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, eftersom medlemsstaterna avstår från inkomster då de tillåter gratis utsläppsrätter och ger elproducenter en selektiv fördel. Elproducenter kan konkurrera med elproducenter i andra medlemsstater, vilket kan leda till att konkurrensen snedvrids eller hotar att snedvridas och att handeln påverkas på den inre marknaden. Som statligt stöd räknas även investeringar, eftersom de som beviljats gratis utsläppsrätter kommer att kunna investera till en lägre kostnad.

1.4 **Stöd i samband med att undantag från EU-systemet beviljas för små anläggningar och sjukhus**

18. Enligt artikel 27 i utsläppshandelsdirektivet får medlemsstaterna undanta små anläggningar och sjukhus från EU-systemet, förutsatt att de omfattas av åtgärder som i motsvarande mån minskar utsläppen av växthusgaser. Medlemsstaterna får föreslå åtgärder tillämpliga på små anläggningar och sjukhus om sådana åtgärder kan bidra till utsläppsminskningarna lika mycket som EU-systemet. Denna möjlighet till undantag från EU-systemet är avsedd att maximera fördelarna i form av minskade administrativa kostnader för varje ton koldioxidekvivalent som inte omfattas av systemet.

19. Undantaget från EU-systemet för sjukhus och små anläggningar kan omfatta statligt stöd. Medlemsstaterna har stor handlingsfrihet att avgöra om de ska undanta små anläggningar från EU-systemet och i så fall vilken typ av anläggning de ska undanta och vilken typ av åtgärder de ska kräva. Därför kan det inte uteslutas att de åtgärder som medlemsstaterna föreskriver kan innebära en ekonomisk fördel för sjukhus och små anläggningar som undantas från EU-systemet som sannolikt snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och påverkar handeln på den inre marknaden.

2. **TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER**

2.1 **Tillämpningsområdet för dessa riktlinjer**

20. Dessa riktlinjer gäller endast särskilda stödåtgärder som föreskrivs i samband med genomförandet av utsläppshandelsdirektivet. Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd ([10]) är inte tillämpliga på dessa åtgärder.

2.2 **Definitioner**

21. I dessa riktlinjer gäller definitionerna i bilaga I.

3. **FÖRENLIGA STÖDÅTGÄRDER ENLIGT ARTIKEL 107.3 I FÖRDRAGET**

22. Statligt stöd kan förklaras förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i fördraget om det leder till bättre miljöskydd (minskade utsläpp av växthusgaser) utan att påverka handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. I bedömningen av huruvida ett stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden väger kommissionen stödets positiva effekter när det gäller att nå ett mål av gemensamt intresse mot dess eventuella negativa bieffekter, såsom snedvridning av handel och konkurrens. Därför får stödordningar inte ha en längre giltighetstid än dessa riktlinjer. Detta påverkar inte möjligheten för en medlemsstat att på nytt anmäla en åtgärd som sträcker sig utöver den tidsfrist som fastställts i kommissionens beslut om att godkänna stödordningen.

3.1 **Stöd till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnader för utsläppsrätter föranledda av EU-systemet förs över på elpriserna (stöd till indirekta utsläppskostnader)**

23. Inom de sektorer och delsektorer som förtecknas i bilaga II kommer stöd för att kompensera för kostnader för utsläppsrätter för EU-systemet som förs över på elpriserna som en följd av att utsläppshandelsdirektivet och som uppstått efter den 1 januari 2013 att anses vara förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EG-fördraget, om villkoren i detta avsnitt är uppfyllda.

([10]) Se fotnot 8.

Stödets syfte och nödvändighet

24. I dessa riktlinjer är syftet med detta stöd att hindra en avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av att kostnader för utsläppsrätter förs över på elpriser som stödmottagaren ska betala, om konkurrenter från tredjeländer inte har samma koldioxidkostnader i sina elpriser och stödmottagaren inte kan föra över dessa kostnader på produktpriserna utan att förlora en betydande del av sin marknadsandel.

25. I dessa riktlinjer anses en avsevärd risk för koldioxidläckage föreligga endast om stödmottagaren är verksam inom en sektor eller delsektor som förtecknas i bilaga II.

Högsta tillåtna stödnivå

26. Stödnivån får inte överstiga 85 % av de stödberättigande kostnaderna 2013, 2014 och 2015, 80 % av de stödberättigande kostnaderna 2016, 2017 och 2018 och 75 % av de stödberättigande kostnaderna 2019 och 2020.

Beräkning av högsta tillåtna stödnivå

27. Det högsta stöd som betalas per anläggning för tillverkning av produkter inom de sektorer och delsektorer som anges i bilaga II ska beräknas enligt följande formel:

a) Om de effektivitetsriktmärken för elförbrukning som förtecknas i bilaga III är tillämpliga på de produkter som stödmottagaren tillverkar, motsvarar det högsta stödet per anläggning för kostnader som uppstått år t följande:

$$Amaxt = Ai_t \times C_t \times P_{t-1} \times E \times BO$$

I denna formel är Ai_t stödnivån år t, uttryckt som en delmängd (t.ex. 0,8), C_t är den tillämpliga koldioxidutsläppsfaktorn (tCO_2/MWh) (år t), P_{t-1} är forwardpriset år t-1 (EUR/tCO_2) och E är det tillämpliga produktspecifika effektivitetsriktmärke för elförbrukning som definieras i bilaga III och BO står för referensproduktion. Dessa begrepp definieras i bilaga I.

b) Om de effektivitetsriktmärken för elförbrukning som förtecknas i bilaga III inte är tillämpliga på de produkter som stödmottagaren tillverkar, motsvarar det högsta stödet per anläggning för kostnader som uppstått år t följande:

$$Amaxt = Ai_t \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times BEC$$

I denna formel är Ai_t stödnivån år t, uttryckt som en delmängd (t.ex. 0,8), C_t är den tillämpliga koldioxidutsläppsfaktorn (tCO_2/MWh) (år t), P_{t-1} är forwardpriset år t-1 (EUR/tCO_2), EF är reservriktmärket för elförbrukning och BEC är referensförbrukningen av el (MWh). Dessa begrepp definieras i bilaga I.

28. Om en anläggning tillverkar produkter för vilka ett effektivitetsriktmärke för elförbrukning som förtecknas i bilaga III är tillämpligt och produkter för vilka reservriktmärket för elförbrukning på är tillämpligt, ska elförbrukningen för varje produkt fördelas på grundval av produktionsvolymen för varje produkt.

29. Om en anläggning tillverkar både produkter som berättigar till stöd (t.ex. om de faller inom de stödberättigande sektorer eller delsektorer som förtecknas i bilaga II) och produkter som inte berättigar till stöd, ska det högsta stödet beräknas endast för de produkter som är stödberättigande.

30. Stöd kan betalas ut till stödmottagaren under det år då kostnaderna uppstår eller året därpå. Om stöd betalas det år då kostnaderna uppstår ska det finnas en mekanism för justering av betalningarna i efterhand för att säkerställa att stöd, vid alltför stor utbetalning, återbetalas före den 1 juli påföljande år.

Stimulanseffekt

31. Kravet på en stimulanseffekt antas vara uppfyllt om alla villkor i avsnitt 3.1 är uppfyllda.

3.2 **Investeringsstöd till nya högeffektiva kraftverk, inbegripet nya kraftverk som är CCS-förberedda**

32. Investeringsstöd som beviljas under perioden 1 januari 2013–31 december 2016 för nya högeffektiva kraftverk kommer att anses vara förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i fördraget förutsatt att de villkor som anges i detta avsnitt är uppfyllda:

33. Investeringsstöd till nya högeffektiva kraftverk får beviljas endast om vart och ett av följande villkor är uppfyllda:

a) De nya högeffektiva kraftverket överstiger det harmoniserade referensvärde för effektivitet för kraftverk som anges i bilaga I till kommissionens genomförandebeslut 2011/877/EU av den 19 december 2011 om fastställande av harmoniserade referensvärden för effektivitet vid separat produktion av el och värme genom tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG ([11]) eller det tillämpliga referensvärde för effektivitet som gäller när stödet beviljas. Nya högeffektiva kraftverk som bara når upp till dessa effektivitetsreferensvärden ska inte vara stödberättigade, och

b) den stödbeviljande myndighetens beslut om godkännande fattas mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2016.

Stödets syfte och nödvändighet

34. Medlemsstaterna ska visa att stödet är inriktat på att korrigera ett marknadsmisslyckande genom att väsentligt inverka på miljöskyddet. Stödet måste ha en stimulanseffekt som resulterar i att stödmottagaren ändrar sitt beteende. Denna stimulanseffekt ska påvisas med hjälp av ett kontrafaktiskt scenario som styrker att stödmottagaren inte skulle ha gjort investeringen utan stöd. Dessutom får det understödda projektet inte inledas förrän stödansökan har lämnats in. Slutligen måste medlemsstaterna visa att stödet inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, i synnerhet om stödet koncentreras till ett begränsat antal stödmottagare eller om det är sannolikt att stödet kommer att förstärka stödmottagarnas ställning på marknaden (på koncernnivå).

Stödberättigande kostnader

35. De stödberättigande kostnaderna kommer att begränsas till de totala kostnaderna för sådana investeringar i den nya anläggningen (materiella och immateriella tillgångar) som är absolut nödvändiga för byggandet av det nya kraftverket. Dessutom kommer, vid byggandet av ett CCS-förberett kraftverk, kostnaderna för att visa att det rent allmänt är tekniskt och ekonomiskt möjligt att genomföra hela CCS-kedjan att vara stödberättigande. Kostnaderna för att installera utrustning för avskiljning, transport och lagring kommer inte att vara stödberättigande kostnader enligt dessa riktlinjer, eftersom stöd till genomförande av CCS-teknik redan bedöms på grundval av riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd.

Högsta tillåtna stödnivåer

36. I fråga om nya högeffektiva kraftverk som är CCS-förberedda och där införandet av en fullständig CCS-kedja inleds före 2020 får stödet inte överstiga 15 % av de stödberättigande kostnaderna.

37. I fråga om nya högeffektiva kraftverk som är CCS-förberedda men som inte börjar genomföra hela CCS-kedjan före 2020 och för vilka stöd beviljas genom ett verkligen konkurrensutsatt anbudsförfarande som främjar i) den miljövänligaste elproduktionstekniken i den nya anläggningen, vilket leder till lägre koldioxidutsläpp jämfört med aktuell teknik och ii) konkurrensen på elproduktionsmarknaden får stödet inte överstiga 10 % av de stödberättigande kostnaderna. Ett sådant anbudsförfarande ska baseras på klara, öppna och icke-diskriminerande kriterier och ge tillräckligt många företag möjlighet att delta. Dessutom måste budgeten i samband med anbudsförfarandet vara strikt begränsad i det avseendet att alla deltagare inte kan få stöd.

([11]) EUT L 343, 23.12.2011, s. 91.

38. För nya högeffektiva kraftverk som inte uppfyller villkoren i punkterna 36 och 37 i ovan får stödet inte överstiga 5 % av de stödberättigande kostnaderna.

39. Om arbetet med att genomföra hela CCS-kedjan inte har inletts före 2020 ska stödet reduceras till 5 % av de stödberättigande kostnaderna för investeringen, eller till 10 % om de villkor som anges i punkt 37 i avsnitt 3.2 är uppfyllda. Om stödet har betalats ut i förskott ska medlemsstaterna kräva tillbaka det överskjutande stödbeloppet.

3.3 **Stöd i samband med valfri gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen**

40. Från den 1 januari 2013 till den 31 december 2019 ska statligt stöd i samband med gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för modernisering av elproduktionen och de investeringar som ingår i de nationella planerna, i enlighet med artikel 10c i utsläppshandelsdirektivet, kommer att anses vara förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i fördraget förutsatt att följande villkor är uppfyllda.

a) Gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod tillåts enligt artikel 10 c i utsläppshandelsdirektivet och i enlighet med kommissionens beslut om vägledning rörande metoden för gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod för anläggningar för elproduktion i enlighet med artikel 10 c 3 i utsläppshandelsdirektivet ([12]) och meddelandet från kommissionen om riktlinjer för den frivilliga tillämpningen av artikel 10 c i utsläppshandelsdirektivet ([13]).

b) Den nationella planen har till syfte att främja ett mål av gemensamt intresse, till exempel att förbättra miljöskyddet med hänsyn tagen till de övergripande målen för utsläppshandelsdirektivet.

c) Den nationella planen omfattar investeringar i eftermontering och modernisering av infrastruktur, ren teknik och diversifiering av energimixen och leveranskällorna i enlighet med utsläppshandelsdirektivet som görs efter den 25 juni 2009.

d) De utsläppsrätter som tilldelas gratis under hela tilldelningsperioden har ett marknadsvärde (på koncernnivå och beräknat enligt kommissionens meddelande av den 29 mars 2011 ([14]) eller den vägledning som var tillämplig när stödet beviljades) som inte överstiger de totala kostnaderna för de investeringar som görs av den som beviljas sådana utsläppsrätter (på koncernnivå). Om de totala investeringskostnaderna är lägre än marknadsvärdet på utsläppsrätterna eller om den som tar emot gratis utsläppsrätter inte gör några investeringar som är stödberättigande enligt den nationella planen, ska de som tar emot gratis utsläppsrätter föra över mellanskillnaden till en mekanism som ska finansiera andra investeringar som är stödberättigande enligt den nationella planen.

e) Stödet påverkar inte handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, i synnerhet om stödet koncentreras till ett begränsat antal stödmottagare eller om det är sannolikt att stödet kommer att förstärka stödmottagarnas ställning på marknaden (på koncernnivå).

Stimulanseffekt

Stimulanseffekten anses vara uppfylld för investeringar som gjorts från och med den 25 juni 2009.

Stödberättigande kostnader

41. De stödberättigande kostnaderna ska begränsas till de totala investeringskostnader (materiella och immateriella tillgångar) förtecknade i den nationella planen som motsvarar marknadsvärdet (beräknat i enlighet med kommissionens meddelande av den 29 mars 2011 ([15]) eller den vägledning som var tillämplig när stödet beviljades) för gratis tilldelade utsläppsrätter per stödmottagare, oavsett driftskostnader och fördelar för en motsvarande anläggning.

([12]) Kommissionens meddelande av den 29 mars 2011 om vägledning rörande metoden för gratis tilldelning under en övergångsperiod av utsläppsrätter för anläggningar för elproduktion enligt artikel 10c(3) i direktiv 2003/87/EG, C(2011) 1983 slutlig, 29.3.2011 (ej på svenska).
([13]) Meddelande från kommissionen – Riktlinjer för den frivilliga tillämpningen av artikel 10c i direktiv 2003/87/EG (EUT C 99, 31.3.2011, s. 9).
([14]) Se fotnot 13.
([15]) Se fotnot 13.

Högsta tillåtna stödnivå

42. Stödet får inte överstiga 100 % av de stödberättigande kostnaderna.

3.4 **Stöd i samband med att undantag från EU-systemet beviljas för sjukhus och små anläggningar**

43. Stöd som ingår i undantag för sjukhus eller små anläggningar som undantas från EU-systemet från och med den 1 januari 2013 kommer att anses vara förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c i fördraget förutsatt att dessa sjukhus och små anläggningar omfattas av åtgärder som motsvarar en minskning av utsläppen av växthusgaser i enlighet med artikel 27 i utsläppshandelsdirektivet och förutsatt att medlemsstaten uppfyller villkoren i artikel 27 i utsläppshandelsdirektivet.

Stimulanseffekt

44. Kravet på en stimulanseffekt antas vara uppfyllt om alla villkor i avsnitt 3.4 är uppfyllda.

3.5 **Proportionalitet**

45. En medlemsstat måste kunna visa att stöd till stödmottagaren är begränsat till vad som är absolut nödvändigt. Framför allt får medlemsstaterna bevilja stöd med lägre stödnivåer än de som nämns i dessa riktlinjer.

4. **KUMULERING**

46. De stödtak som föreskrivs i dessa riktlinjer får inte överskridas oavsett om stödet finansieras helt och hållet med statliga medel eller delvis finansieras av unionen.

47. Stöd som i dessa riktlinjer anses vara förenligt med den inre marknaden får inte kombineras med annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget eller med andra former av unionsfinansiering, om en sådan överlappning leder till en stödnivå som är högre än den som föreskrivs i dessa riktlinjer. Om den utgift som berättigar till stöd för åtgärder som omfattas av dessa riktlinjer helt eller delvis berättigar till stöd för andra ändamål omfattas dock den gemensamma delen av det förmånligaste stödtaket enligt de regler som är tillämpliga.

5. **SLUTBESTÄMMELSER**

5.1 **Årlig rapportering**

48. Enligt rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([16]) och kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 ([17]) ska medlemsstaterna lämna in årliga rapporter till kommissionen.

49. Utöver de krav som fastställs i de bestämmelserna ska de årliga rapporterna om stöd till miljöskydd innehålla ytterligare information om respektive godkänd stödordning. Medlemsstaterna måste framför allt ta med följande information i sina årliga rapporter:

— Namnet på stödmottagaren och de understödda anläggningar denne äger.

— De sektorer eller delsektorer inom vilka stödmottagaren är verksam.

— Det år för vilket stödet betalas och det år då det betalas.

— *Referensproduktion* för varje anläggning inom relevant (del)sektor.

— *Betydande kapacitetsökningar* eller kapacitetsminskningar, i förekommande fall,

— Årlig produktion för varje stödmottagande anläggning inom de relevanta (del)sektorerna för varje år som används för att fastställa *referensproduktionen*.

([16]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.
([17]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

— Årlig produktion för varje stödmottagande anläggning inom de relevanta (del)sektorerna för det år för vilket stöd betalas.

— Årlig produktion av andra produkter som tillverkas av varje stödmottagande anläggning som inte omfattas av *effektivitetsriktmärken för elförbrukning* för varje år som används för att fastställa *referensproduktionen* (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).

— *Referensförbrukningen av el* för varje stödmottagande anläggning (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).

— Årlig elförbrukning för vart och ett av de år som används för att fastställa *referensförbrukningen av el* (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).

— Årlig elförbrukning vid anläggningen för det år för vilket stödet betalas (om stöd ges genom användning av ett *reservriktmärke för elförbrukning*).

— Det forwardpris som används för att beräkna stödbeloppet per stödmottagare.

— Stödnivå.

— Den nationella koldioxidutsläppsfaktorn.

50. Kommissionen kommer regelbundet att kontrollera stöd som ges till företag inom sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage därför att kostnader för utsläppsrätter för EU-systemet föras över på elpriserna på det sätt som beskrivs i avsnitt 3.1. I den processen kommer kommissionen att uppdatera den information den har till sitt förfogande om storleken på det indirekta kostnadsgenomslaget och de möjliga konsekvenserna i form av koldioxidläckage.

51. I fråga om stöd som beviljats för nya högeffektiva kraftverk, inbegripet de som är CCS-förberedda, ska medlemsstaternas årliga rapporter innehålla följande information:

— Stödmottagarnas namn.

— Stödbelopp per stödmottagare.

— Stödnivå.

— Bekräftelse av att villkoren i punkt 32 i avsnitt 3.2 är uppfyllda när det gäller tidpunkten för beviljande av stödet.

— Bekräftelse av att villkoren i punkt 36 i avsnitt 3.2 är uppfyllda när det gäller inledandet av arbetet med att införa en fullständig CCS-kedja före 2020.

5.2 **Öppenhet**

52. Kommissionen anser att ytterligare åtgärder är nödvändiga för att öka öppenheten kring statligt stöd i EU. Framför allt måste det tillses att medlemsstater, ekonomiska aktörer, berörda parter och kommissionen på ett enkelt sätt har tillgång till den fullständiga texten till samtliga tillämpliga miljöstödsordningar.

53. Detta mål kan uppnås genom att webbplatser införs. Därför kommer kommissionen, när den bedömer stödordningar, systematiskt att kräva att den berörda medlemsstaten ska offentliggöra den fullständiga texten till samtliga slutliga stödordningar på internet och att meddela webbadressen till kommissionen.

5.3 **Övervakning**

54. Medlesstaterna ska se till att det för samtliga åtgärder förs noggranna register över beviljandet av stöd. Sådana register, som ska innehålla alla uppgifter som krävs för att fastställa att villkoren rörande stödberättigande kostnader och högsta tillåtna stödnivån har uppfyllts, ska bevaras i tio år från den dag då stödet beviljas och ges till kommissionen på begäran.

5.4 **Giltighetstid och översyn**

55. Kommissionen kommer att tillämpa dessa riktlinjer från och med dagen efter den dag då de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

56. Dessa riktlinjer ska tillämpas till och med den 31 december 2020. Efter samråd med medlemsstaterna kan kommissionen ändra dem före det datumet om det finns väsentliga konkurrens- eller miljöpolitiska skäl för detta eller av hänsyn till unionens politik på andra områden eller internationella åtaganden. Sådana ändringar kan vara nödvändiga framför allt mot bakgrund av framtida internationella avtal och framtida unionslagstiftning på klimatförändringens område. Kommissionen får genomföra en översyn av dessa riktlinjer vartannat år efter det att de har antagits.

57. Från och med att dessa riktlinjer offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* kommer kommissionen att tillämpa dem på alla anmälda stödåtgärder den har att fatta beslut om, även om projekten anmälts före offentliggörandet. Kommissionen kommer att tillämpa sitt eget tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga ([18]) för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt.

([18]) EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.

BILAGA I

Definitioner

I dessa riktlinjer avses med

— stöd: varje åtgärd som uppfyller samtliga kriterier som anges i artikel 107.1 i fördraget.

— stödperiod: ett eller flera år inom perioden 2013–2020. Om en medlemsstat vill bevilja stöd som motsvarar en kortare period bör den använda ett verksamhetsår som referens och bevilja stödmottagaren stöd för ett år i taget.

— högsta tillåtna stödnivå: det totala stödbeloppet uttryckt som procentandel av de stödberättigande kostnaderna. Alla siffror ska avse situationen före skatt eller avdrag för andra avgifter. Om stödet beviljas i form av något annat än bidrag måste stödbeloppet värdemässigt motsvara ett stöd. Stöd som betalas ut i flera delar ska beräknas utifrån det totala kapitalvärde det har när den första delbetalningen beviljas och enligt kommissionens relevanta referensränta för diskontering av värdet över tiden. Stödnivån beräknas per stödmottagare.

— egen elproduktion: elproduktion vid en anläggning som inte motsvarar definitionen av ”elproducent” i artikel 3 u i direktiv 2003/87/EG.

— stödmottagare: ett företag som tar emot stöd.

— CCS-förberedd: en anläggning som har visat att lämpliga lagringsplatser finns tillgängliga, att transporten är tekniskt och ekonomiskt genomförbar och att det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning så snart som tillräckliga marknadsincitament föreligger då en koldioxidpriströskel har nåtts. För att en anläggning ska anses vara *CCS-förberedd* ska den särskilt uppfylla följande krav:

  — Visa att det är tekniskt genomförbart att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning. En anläggningsspecifik teknisk studie bör läggas fram som genom en tillräckligt detaljerad teknisk beskrivning visar att anläggningen har teknisk kapacitet att eftermontera en komplett utrustning för koldioxidavskiljning med en avskiljningsgrad på minst 85 % med hjälp av en eller flera typer av teknik som testats i förkommersiell skala eller som har prestanda som med rimlig tillförlitlighet kan anses vara lämpliga.

  — Kontrollera att det finns tillräckligt med ytterligare utrymme på den plats där avskiljningsutrustningen ska installeras.

  — Identifiera en eller flera tekniskt och ekonomiskt genomförbara rörledningar eller andra transportvägar för miljömässigt säker geologisk lagring av koldioxid.

  — Kartlägga en eller flera möjliga lagringsplatser som har bedömts lämpa sig för säker geologisk lagring av beräknade volymer och beräknat inflöde vid avskiljning av koldioxid under hela livscykeln.

  — Visa att det är ekonomiskt genomförbart att eftermontera ett integrerat CCS-system som räcker för anläggningens hela kapacitet eller en del av denna, på grundval av en ekonomisk bedömning. Bedömningen bör ge bevis för rimliga scenarier, med beaktande av kostnaderna för den teknik och de lagringsalternativ som identifierats i de tekniska studierna, felmarginalerna och de beräknade driftsintäkterna. Bedömningen kommer att indikera under vilka omständigheter CCS skulle vara ekonomiskt genomförbart under den föreslagna anläggningens livstid. Den bör också omfatta en plan för eventuellt genomförande av CCS, inklusive en eventuell tidsplan för tagande i drift.

  — Visa att alla relevanta tillstånd för att genomföra CCS kan fås och ange förfaranden och tidsplaner för denna process.

— miljöskydd: varje åtgärd som syftar till att avhjälpa eller förebygga skador på den fysiska miljön eller naturresurserna genom stödmottagarens egen verksamhet, att minska risken för sådana skador eller till att främja en effektivare användning av naturresurserna, bland annat energisparande åtgärder och användning av förnybara energikällor.

— utsläppsrätt: en överförbar rätt att släppa ut ett ton koldioxidekvivalent under en viss period.

— bruttoförädlingsvärde: bruttoförädlingsvärdet till faktorkostnad, vilket är värdet av produktionen minus värdet av insatsförbrukningen. Det är ett mått på hur mycket en enskild producent, bransch eller sektor bidrar till BNP. Bruttoförädlingsvärdet till faktorkostnad är bruttoförädlingsvärdet till marknadspriser minus eventuella indirekta skatter plus eventuella subventioner. Bruttoförädlingsvärdet till faktorkostnad kan beräknas med hjälp av omsättningen, plus produktion som redovisas som tillgång, plus övriga rörelseintäkter, plus eller minus lagerändringar, minus inköp av varor och tjänster, minus övriga skatter på varor som är kopplade till omsättningen men inte avdragsgilla, minus

avgifter och skatter som är kopplade till produktionen. Alternativt kan det beräknas på grundval av driftsöverskottet brutto genom att personalkostnaderna läggs till. Intäkter och kostnader som klassificeras som finansiella eller extraordinära i bolagets bokföring ingår inte i förädlingsvärdet. Förädlingsvärde till faktorkostnad beräknas på bruttonivå, eftersom värderegleringar (t.ex. avskrivningar) inte dras av ([1]).

— genomförande av en fullständig CCS-kedja: byggande av anläggningen och faktiskt inledande av avskiljning, transport och lagring av koldioxid.

— små anläggningar: anläggningar som till den ansvariga myndigheten rapporterat årliga utsläpp på mindre än 25 000 ton koldioxidekvivalenter och, om de bedriver förbränningsverksamhet, har haft en tillförd effekt på mindre än 35 MW, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen om likvärdiga bidrag enligt artikel 27.1 a i direktiv 2009/29.

— arbetets början: antingen inledningen av bygg- och anläggningsarbetena eller det första bindande åtagandet att beställa utrustning, men inte preliminära genomförbarhetsstudier.

— materiella tillgångar: för beräkning av stödberättigande kostnader, investeringar i mark, byggnader, anläggningar och utrustning.

— immateriella tillgångar: för beräkning av stödberättigande kostnader, utgifter för tekniköverföring genom förvärv av tillverkningslicenser eller patenterad eller icke patenterad know-how, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

  — Den berörda immateriella tillgången är en avskrivningsbar tillgång.

  — Den förvärvas på marknadsvillkor från ett företag i vilket köparen inte har några direkta eller indirekta kontrollbefogenheter.

  — Den tas upp bland tillgångarna i företagets balansräkning och finns kvar och utnyttjas av stödmottagaren under minst fem år fr.o.m. det att stödet beviljats. Detta villkor gäller inte om den immateriella tillgången är tekniskt föråldrad. Om den immateriella tillgången säljs vidare under denna femårsperiod ska inkomsterna från försäljningen dras av från de stödberättigande kostnaderna och i förekommande fall leda till att stödbeloppet återbetalas helt eller delvis.

— handelsintensitet: förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och unionens totala marknadsstorlek (årlig inhemsk omsättning för EU-företag plus total import från tredjeländer) är större än 10 %).

— forwardpris: anges i euro: det aritmetiska medelvärdet för de dagliga ettåriga forwardpriserna (slutliga anbudspriser) för leverans i december det år för vilket stödet beviljas, noterat på en given koldioxidbörs i EU från den 1 januari till den 31 december det år som föregår det år då stödet beviljats. Till exempel för stöd som beviljas 2016 gäller det aritmetiska medelvärde för de slutliga anbudspriserna i december 2016 som noterats från den 1 januari 2015 till den 31 december 2015 på en given koldioxidbörs i EU.

— koldioxidutsläppsfaktor: uttryckt i tCO_2/MWh, det aritmetiska medelvärdet för koldioxidintensiteten för elektricitet som produceras med fossila bränslen i olika geografiska områden. Viktningen ska återspegla produktionsmixen för de fossila bränslena inom ett givet geografiskt område. Koldioxidfaktorn är resultatet av en uppdelning av energibranschens uppgifter om utsläpp av koldioxidekvivalenter dividerat med bruttoelproduktionen baserat på fossila bränslen uttryckt i TWh. I dessa riktlinjer definieras områdena som geografiska områden a) som består av delmarknader som är sammankopplade via elbörser, eller b) inom vilka ingen överbelastning har uppgetts och, i bägge fallen, elbörspriserna per timme för påföljande dag inom områdena som visar en prisdivergens i euro (med ECB:s dagliga växelkurs) på högst 1 % för ett signifikant antal av samtliga timmar per år. En sådan regional differentiering visar den betydelse som anläggningar som drivs med fossila bränslen har för det slutliga pris som fastställs på grossistmarknaden och deras roll som marginella anläggningar i rangordningen inom branschen. Blotta det faktum att elen handlas mellan två medlemsstater betyder inte automatiskt att de utgör en region som överlappar flera länder. Eftersom det saknas relevanta uppgifter på lägre nivå än nationell nivå omfattar de geografiska områdena en eller flera medlemsstaters hela territorium. På grundval av detta kan följande geografiska områden identifieras: den nordiska regionen (Danmark, Sverige, Finland och Norge), Central-Västeuropa (Österrike, Belgien, Luxemburg, Frankrike, Tyskland och Nederländerna) den iberiska regionen (Portugal och Spanien), Tjeckien och Slovakien (Tjeckien och Slovakien) och övriga medlemsstater separat. Motsvarande maximala regionala koldioxidfaktorer förtecknas i bilaga IV.

— referensproduktion: uttryckt i ton per år, den genomsnittliga produktionen vid anläggningen under referensperioden 2005–2011 (referensproduktion) för anläggningar som är i drift varje år under perioden 2005–2011. Ett givet kalenderår (t.ex. 2009) kan uteslutas från denna sju år långa referensperiod. Om anläggningen inte varit i drift åtminstone ett år under den perioden definieras referensproduktion som årlig produktion till dess att fyra driftsår kan dokumenteras, och efteråt kommer referensproduktionen att vara genomsnittet för de tre föregående åren av

([1]) Kod 12 15 0 inom den rättsliga ram som tillhandahålls genom rådets förordning (EG, Euratom) nr 58/97 av den 20 december 1996 om statistik rörande företagsstrukturer.

denna period. Om produktionskapaciteten, i den mening som avses i dessa riktlinjer, ökas betydligt vid en anläggning under den period då stöd beviljas kan referensproduktionen ökas i proportion till denna utvidgning av produktionskapaciteten. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 50 % till 75 % jämfört med referensproduktionen får den endast hälften av det stödbelopp som motsvarar referensproduktionen. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 75 % till 90 % jämfört med referensproduktionen får den endast 25 % av det stödbelopp som motsvarar referensproduktionen. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 90 % eller mer jämfört med referensproduktionen får den inget stöd.

— referensförbrukning av el: uttryckt i MWh: den genomsnittliga elförbrukning vid anläggningen (inklusive elförbrukningen i anläggningar där produktionen lagts ut på entreprenad) under referensperioden 2005–2011 (*referensförbrukning av el*) för anläggningar som varit i drift varje år under perioden 2005–2011. Ett givet kalenderår (t.ex. 2009) kan uteslutas från denna sju år långa referensperiod. Om anläggningen inte varit i drift minst ett år under perioden 2005–2011 kommer referensförbrukningen av el att definieras som faktisk elförbrukning till dess att fyra driftsår kan dokumenteras, och efteråt kommer referensförbrukningen att definieras som genomsnittet för de tre föregående dokumenterade driftsåren. Om produktionskapaciteten ökas betydligt vid en anläggning under den period då stöd beviljas kan referensproduktionen ökas i proportion till denna utvidgning av produktionskapaciteten. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 50 % till 75 % jämfört med referensproduktionen får den endast hälften av det stödbelopp som motsvarar referensförbrukningen av el. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 75 % till 90 % jämfört med referensproduktionen får den endast 25 % av det stödbelopp som motsvarar referensförbrukningen av el. Om en anläggning under ett visst kalenderår sänker sin produktionsnivå med 90 % eller mer jämfört med referensproduktionen får den inget stöd.

— betydande kapacitetsökning: en betydande ökning av en anläggnings ursprungliga installerade kapacitet varvid gäller att

  — det genomförs en eller flera identifierbara fysiska ändringar relaterade till den tekniska konfigurationen och funktionen som inte är ren ersättning av en befintlig produktionslinje, och

  — att anläggningen kan drivas med en kapacitet som är minst 10 % större än anläggningens installerade kapacitet före ändringen och detta följer av en investering i fysiskt kapital (eller en serie investeringar i fysiskt kapital).

Anläggningen ska för den nationella stödbeviljande myndigheten lägga fram bevis på att kriterierna för en betydande kapacitetsökning är uppfyllda och att den betydande kapacitetsökningen har bedömts som tillfredsställande av en oberoende kontrollör. Kontrollen bör omfatta tillförlitlighet, trovärdighet och exakthet hos de data som anläggningen lämnar in och bör leda till ett kontrollutlåtande där det anges med rimlig tillförlitlighet huruvida inlämnade data är fria från väsentliga felaktigheter.

— effektivitetsriktmärke för elförbrukning: uttryckt i MWh/per ton producerade enheter och definierat på Prodcom 8-nivå: den produktspecifika elförbrukningen per ton producerade enheter som uppnåtts med de mest eleffektiva metoderna för produktion av den berörda produkten. För produkter inom de stödberättigade sektorer där utbytbarhet mellan bränslen och elektricitet har fastställts i kommissionens beslut 2011/278/EU ([1]) definieras effektivitetsriktmärken för elförbrukning inom samma systemavgränsningar, där endast andelen elektricitet beaktas. Motsvarande riktmärken för elförbrukning för produkter som omfattas av stödberättigade sektorer och delsektorer förtecknas i bilaga III.

— reservriktmärke för elförbrukning: % av referensförbrukningen av el. Denna parameter ska fastställas genom ett kommissionsbeslut tillsammans med effektivitetsriktmärkena för elförbrukning. Detta motsvarar de genomsnittliga insatser för att minska utsläppen som framtvingas av tillämpningen av effektivitetsriktmärkena för elförbrukning (riktmärke för elförbrukning/förhandsriktmärke för elförbrukning). Det tillämpas på alla produkter som faller inom stödberättigande sektorer eller delsektorer men för vilka inget effektivitetsriktmärke för elförbrukning har fastställts.

([1]) Kommissionens beslut av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, 2011/278/EU, EUT L 130, 17.5.2011, s. 1. I bilaga I.2 till detta beslut 2011/278/EU förtecknas ett antal produkter där en sådan utbytbarhet mellan bränslen konstaterats föreligga, åtminstone i viss utsträckning.

BILAGA II

Sektorer och delsektorer som på förhand anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage på grund av indirekta utsläppskostnader

Enligt dessa riktlinjer kan en stödmottagares anläggning få statligt stöd för indirekta utsläppskostnader enligt avsnitt 3.3 i dessa riktlinjer endast om det är verksamt inom en av följande sektorer och delsektorer. Inga andra sektorer eller delsektorer kommer att anses berättigade till sådant stöd.

	NACE–kod [1]	Beskrivning
1.	2742	Aluminiumtillverkning
2.	1430	Brytning av kemiska mineral
3.	2413	Tillverkning av andra oorganiska baskemikalier
4.	2743	Framställning av bly, zink och tenn
5.	1810	Tillverkning av läderkläder
6.	2710	Framställning av järn och stål samt ferrolegeringar, inklusive sömlösa rör
7.	2112	Pappers- och papptillverkning
8.	2415	Tillverkning av gödselmedel och kväveprodukter
9.	2744	Framställning av koppar
10.	2414	Tillverkning av andra organiska baskemikalier
11.	1711	Tillverkning av garn av bomullstyp
12.	2470	Konstfibertillverkning
13.	1310	Järnmalmsutvinning
14.		Följande delsektorer inom sektorn basplastframställning (2416):
	24161039	LD-polyeten (LDPE)
	24161035	Linjär polyeten med låg densitet (LLDPE)
	24161050	Högdensitetspolyeten (HDPE)
	24165130	Polypropen (PP)
	24163010	Polyvinylklorid (PVC)
	24164040	Polykarbonat (PC)
15.		Följande delsektor inom sektorn Massatillverkning (2111):
	21111400	Mekanisk massa

[1] Enligt NACE rev.1.1: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_1_1&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Förklarande kommentar beträffande metoden för att definiera de sektorer och delsektorer som berättigar till stöd

1. I linje med artikel 10a 15 i utsläppshandelsdirektivet har sektorer eller delsektorer som förtecknas i tabellen ovan i dessa riktlinjer ansetts löpa avsevärd risk för koldioxidläckage i kvantitativt hänseende om handelsintensiteten med tredjeländer är högre än 10 % och summan av de indirekta merkostnaderna av att genomföra utsläppshandelsdirektivet skulle leda till en betydande ökning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoförädlingsvärdet, på minst 5 %.

2. Vid beräkningen av de indirekta kostnaderna för att avgöra när stöd kan beviljas enligt dessa riktlinjer tillämpas samma antagande om koldioxidpriser och samma genomsnittliga utsläppsfaktor för el i EU som i kommissionens beslut 2010/2/EU ([1]). Samma uppgifter om handel, produktion och förädlingsvärde för varje sektor och delsektor används som i kommissionens beslut 2010/2/EU. I beräkningen av handelsintensiteten beaktas exporten och importen till alla länder utanför EU, oavsett om dessa länder utanför EU tillämpar någon koldioxidprissättning (genom koldioxidskatter eller ett system med utsläppstak och handel med utsläppsrätter liknande EU-systemet). Det antas också att 100 % av koldioxidkostnaden kommer att vältras över på elpriserna.

3. I linje med bestämmelserna i artikel 10a 17 i utsläppshandelsdirektivet har, vid fastställande av de stödberättigade sektorer och delsektorer som förtecknas i tabellen ovan, bedömningen av sektorer på grundval av kvantitativa kriterier som anges ovan i punkt 1, kompletterats med en kvalitativ bedömning, där relevanta uppgifter finns tillgängliga och där branschföreträdare eller medlemsstater lagt fram tillräckligt trovärdiga och väl underbyggda argument för stödberättigande. Den kvalitativa bedömningen tillämpades för det första på sektorer som är gränsfall, dvs. NACE 4-sektorer som står inför ökande indirekta utsläppskostnader inom intervallet 3–5 % och en handelsintensitet på minst 10 %, för det andra på sektorer och delsektorer (även på Prodcom-nivå ([2])) för vilka offentliga uppgifter saknas eller håller låg kvalitet och för det tredje på sektorer och delsektorer (även på Prodcom-nivå) som kan anses ha varit otillräckligt företrädda i den kvantitativa bedömningen. Sektorer eller delsektorer med indirekta kostnader för koldioxidutsläpp på mindre än 1 % har inte beaktats.

4. Den kvalitativa bedömningen av stödberättigandet inriktades för det första på den asymmetriska effekten av kostnaderna för koldioxidutsläpp uttryckt som andel av bruttoförädlingsvärdet inom sektorn. Den asymmetriska kostnadseffekten måste vara tillräckligt stor för att kunna medföra en betydande risk för koldioxidläckage på grund av indirekta kostnader för koldioxidutsläpp. Indirekta kostnader på mindre än 2,5 % för koldioxidutsläpp ansågs uppfylla detta kriterium. För det andra togs dessutom hänsyn till tillgängliga marknadsrelaterade bevis som indikerade att man i denna (del)sektor inte kan föra över de ökade indirekta utsläppskostnaderna på kunderna utan att förlora en betydande marknadsandel till konkurrenter i tredjeländer. Som ett objektivt mått att mäta med i det här sammanhanget ansågs en tillräckligt hög handelsintensitet på minst 25 % nödvändig för att detta andra kriterium skulle uppfyllas. Dessutom krävde det andra kriteriet underbyggda uppgifter som indikerar att den berörda EU-sektorn sannolikt är en ”price-taker” (t.ex. priser som sätts på råvarubörser eller bevis på priskorrelation mellan makroregioner). Sådana bevis stöddes av ytterligare information om situationen internationellt när det gäller utbud och efterfrågan, transportkostnader, vinstmarginaler och potentialen för minskade koldioxidutsläpp, där sådan fanns tillgänglig. För det tredje beaktades också utbytbarhet mellan bränslen och el enligt kommissionens beslut 2011/278/EU ([3]).

5. Resultaten av de kvalitativa och kvantitativa utvärderingarna återspeglas i förteckningen över stödberättigade sektorer och delsektorer i denna bilaga, som är stängd och bara kan ändras i samband med halvtidsöversynen av dessa riktlinjer.

([1]) Kommissionens beslut av den 24 december 2009 om fastställande, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, av en förteckning över sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage, EUT L 1, 5.1.2010, s. 10.

([2]) Prodcom-förteckningen finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM_DTL&StrNom=PRD_2010&StrLanguageCode=EN&IntPcKey=&StrLayoutCode=HIERARCHIC.

([3]) Kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, EUT L 130, 17.5.2011, s. 1. I bilaga I.2 till detta beslut 2011/278/EU förtecknas ett antal produkter där en sådan utbytbarhet mellan bränslen konstaterats föreligga, åtminstone i viss utsträckning.

BILAGA III

Effektivitetsriktmärken för elförbrukning för produkter som omfattas av NACE-koderna i bilaga II

NACE-kod	Produkten definierad på Prodcom 8-nivå	Riktmärke MWh/T
	[produkt 1] … [produkt 2] … [produkt 3] …	… per [t]
	[produkt 1] … [produkt 2] … [produkt 3] …	
	[produkt 1] … [produkt 2] … [produkt 3] …	
	[produkt 1] … [produkt 2] … [produkt 3] …	

BILAGA IV

Maximala regionala koldioxidutsläppsfaktorer i olika geografiska områden (tCO_2/MWh)

		Elektricitet
Central-Västeuropa	Belgien, Frankrike, Luxemburg, Nederländerna, Tyskland, Österrike	0,76
Tjeckien och Slovakien	Tjeckien, Slovakien	1,06
Iberiska regionen	Portugal, Spanien	0,57
Nordiska regionen	Danmark, Finland, Norge, Sverige	0,67
Bulgarien		1,12
Cypern		0,75
Estland		1,12
Grekland		0,82
Ungern		0,84
Irland		0,56
Italien		0,60
Lettland		0,60
Litauen		0,60
Malta		0,86
Polen		0,88
Rumänien		1,10
Slovenien		0,97
Förenade kungariket		0,58

Förklarande kommentar om regionala maximala koldioxidutsläppsfaktorer

För att undvika eventuellt missbruk och säkerställa att olika källor för elproduktion behandlas lika gäller samma koldioxidutsläppsfaktor för alla elleveranskällor (egenproduktion, elleveransavtal eller försörjning av elnät) och alla stödmottagare i den berörda medlemsstaten.

Metoden för att fastställa det maximala stödbeloppet beaktar koldioxidutsläppsfaktorn för el som levereras av förbränningsanläggningar i olika geografiska områden. En sådan regional differentiering visar den betydelse som anläggningar som drivs med fossila bränslen har för det slutliga pris som fastställs på grossistmarknaden och deras roll som marginella anläggningar i rangordningen inom branschen.

Kommissionen har på förhand fastställt de regionala värdena på koldioxidutsläppsfaktorerna, som utgör maximivärdena för beräkning av stödbeloppet. Medlemsstaterna får dock tillämpa en lägre koldioxidutsläppsfaktor för alla stödmottagare inom deras territorium.